

er mest udsat for fremmede Fiskeres Overgreb. Det maa man nemlig lægge Vægt paa. Det er ikke nok at sejle ud paa Natinspektion, men man maa konferere med Fiskerne og forsøge paa at faa Oplysning om, hvor det er, Skoen trykker i Øjeblikket. Det er altsaa nødvendigt, at der foregaar et Samarbejde mellem Fiskeriinspektionen og Fiskerne. Her maa man naturligvis ikke tage alt, hvad man siger, ganske kritikløst, men naar man forhandler med Fiskerne, vil man nok faa at vide det, som det gælder om at faa at vide; det vil en fornuftig Inspektionsleder absolut faa, det er min Overbevisning.

Med Hensyn til den højtærede Forsvarsministers Kritik af mine Udtalelser til et Hovedstadsblad om Fiskeriinspektionen nu i Efteraaret skal jeg udtale, at mine Udtalelser til Bladet nøje svarede til de Oplysninger, jeg fik ved min Afrejse fra Færøerne. Den højtærede Minister har nu redegjort for Inspektionsskibets Virksomhed den første Uge efter Ankomsten til Færøerne, og jeg glæder mig over, at jeg kan sende denne Redegørelse hjem til Færøerne. Saa kan Færingerne se, hvorledes den første Uge er anvendt, set med Inspektionens Øjne. Jeg gaar ud fra, at det var Inspektionens Briller, den højtærede Forsvarsminister havde paa, da denne Redegørelse blev afgivet. Jeg skal ikke kommentere den højtærede Ministers Oplysninger. Jeg maa maaske dog have Lov til at indskyde her, at medens Ministeren, saavidt jeg ved, nævnte den 12. Oktober som Ankomstdagen for Beskytteren, saa er den 11. Oktober nævnt i de færøske Blade. Det er en meget ringe Forskel, det drejer sig om, men det er dog en Dag, og en Dag er en Syvendel af en Uge. Jeg skal altsaa ikke kommentere den Redegørelse, den højtærede Minister har afgivet, men jeg kunde dog maaske tænke mig, at man paa Færøerne vilde kunne godkende mine Udtalelser til „Nationaltidende“ — det var det Blad, jeg udtalte mig til — uden at man behøvede at benægte Rigtigheden af den højtærede Ministers Redegørelse. Det interesserer mig og vil interessere alle Færinger at se den højtærede Ministers Udtalelse om, at Inspektionsskibet ved Færøerne har 2 000 Sømil at tilbagelægge for at komme Arealet rundt. Nu gaar man hernede, og for Resten ogsaa deroppe, og bilder sig ind, at Færøerne er nogle ganske smaa Øer ude i Atlanterhavet, og saa viser det sig dog, at den Strækning omkring Færøerne, som Inspektionsskibet skal inspicere, er omtrent 3 Gange saa lang som Afstanden fra København til Færøerne.

Mon nu ikke disse 2 000 Sømil skyldes en Smule Overdrivelse? Jeg stiller bare Spørgsmaalet. Og jeg er nødt til at stille det samme Spørgsmaal med Hensyn til den Oplysning, som den højtærede Forsvarsminister gav med Hensyn til de færøske Langliner. De angives at være fra en halv til en hele Mil lange — jeg gaar ud fra, at det er dansk Mil, der er Tale om, ikke Sømil. Nu vil jeg ikke benægte, at en Motorbaad godt kan eje saa meget Langline, at der kan være Tale om en halv eller en hel Mil, men jeg tror, at Fiskerne vil benægte, at de bruger saa meget paa en Gang. Saa vidt jeg ved, har saadan en Motorbaad en 5—6 Langliner; hver Langline er paa 700 Favne, men han har en 5—6 Sæt, for det sker jo ofte, at man bliver af med Langlinen, og saa maa man alligevel have nogen Reserve. Jeg tror, at naar de færøske Fiskere læser denne Redegørelse fra den højtærede Forsvarsminister, og de forstaar det paa den Maade, at de paa en Gang sætter Langliner ud, der er en halv eller en hel Mil lange, saa ved de ikke, om de skal smile af det eller gøre det modsatte. Jeg vilde ønske, at den højtærede Forsvarsminister havde spurgt mig, før den højtærede Minister talte om dette Forhold. Saa vilde jeg have givet Oplysninger i den Sag fuldt ud loyalt.

Af Sysselmændenes Rapporter, som, saa vidt jeg ved, skulde optages for at konstatere, om de Klager, som fremkom fra Fiskerne om Overgreb under sidste Aars Vaarfiskeri, var rigtige eller ikke, maa det fremgaa, at Trawlerne generede Fiskeriet meget — det kan ikke være anderledes —, at de generede dem med Hensyn til deres Langliner og med Hensyn til deres Fangst. Den, som har Kendskab til Forholdene, vil jo ogsaa vide, at de Baade, der bruger Haandline, generes i deres Fiskeri, naar Trawlere med deres Trawl passerer hen over Fiskemederne, men de risikerer selvfølgelig ikke deres Fangstredskaber saaledes som de andre, der bruger Langline. Jeg haaber, at Sysselmændenes Rapporter vil blive forelagt for Færøernes Lagting, for at Lagtinget kan se, hvad der er oplyst i denne Sag. En af Rapporterne var i Sommer forelagt for Lagtinget, og det forekommer mig — jeg kan ikke udtale mig bestemt derom, da jeg ikke har den ved Haanden i Øjeblikket —, at jeg af den Rapport fik et Indtryk, der er modsat det Indtryk, jeg fik af den Fremstilling, den højtærede Forsvarsminister gav os her i Tinget; men jeg tør ikke med Bestemthed udtale mig, naar jeg ikke har de paagældende Rapporter ved Haanden.

Den Henvendelse, som jeg afgav til